

Anotace

Tato práce pojednává o mezích smluvního statutu téměř výlučně z pohledu kolizního. Je založena zejména na rozboru kolizních norem vnitrostátního původu zakotvených v zákoně č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém. Dále jsou rozebrány příslušné normy Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) a kolizní normy uvedené v německém úvodním zákoně k občanskému zákoníku, jakož i ve švýcarském zákoně o mezinárodním právu soukromém. Primární hypotézou práce je koncept jednotného obligačního statutu, jímž se závazkové právní vztah řídí od počátku až do konce. Sekundární hypotéza sleduje odklon německého mezinárodního práva soukromého od zásady sídla a orientaci na zásadu inkorporační. Další hypotéza zkoumá zásadu zachování jednou nabytých věcných práv, pokud je věcně právní skutkový stav v režimu původního věcného statutu uzavřen s tím, že ne znamená ne a ano znamená ano, ale... Významným cílem práce je zkoumání, zda evropský zákonodárce prostřednictvím sjednocení kolizních norem skutečně může odstranit nedostatky, které vznikají při aplikaci autonomních národních kolizních předpisů, nebo je třeba trvat na jednotném hmotném právu, resp. evropském občanském zákoníku.